

[Askjær Jørgensen]

der haster, og det haster meget. Jo hurtigere man får det her gjort, jo hurtigere kan vi få nogle flere mennesker i gang med at være aktive i dette samfund. Derfor vil jeg henstille, at man opfatter det her som alvorligt ment, det er til fordel for alle i dette samfund.

Enhver minister, der tænker egoistisk på, at man mest muligt skal have statens under-skud nedbragt, må tage imod det her med kyshånd og sige: det er altså det helt rigtige, det er det, vi skal have fat på. Og det glæder vi os til at det ender med.

Når regeringspartierne og regeringen og ministrene har fået det her tænkt igennem, så forventer vi, at man meget hurtigt imødekommer os, sådan at vi inden for en måneds tid – det bør kunne lade sig gøre inden for en måneds tid – får lovgivningen ændret, sådan at de mennesker, der går konkurs, kan få en hjælpende hånd, så de kan få ny tro på fremtiden og igen blive til aktive samfundsborgere i stedet for at stå i køen af passive borgere, der kun kan se, at der er tilbage at hæve kontanthjælp.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Hr. Askjær Jørgensen rejser et problem, som er meget centralt, desværre, i tiden, nemlig spørgsmålet om, hvad der sker med folk, der kommer i økonomiske vanskeligheder. Det er ikke blot spørgsmålet om, hvad der sker med dem, der kommer i økonomiske vanskeligheder, men også med de persongrupper, som den enkeltes økonomiske vanskeligheder forplanter sig til, kreditorer og andre, som jo også mister penge og kommer i en vanskelig situation.

Jeg vil benytte denne lejlighed til at fortælle hr. Askjær Jørgensen, at jeg allerede for uger siden har sat en undersøgelse i gang af, hvorledes man med hensyn til statens skatter og statens afgifter behandler en sådan situation, for at kunne finde frem til regler, der netop vil imødekomme de ønsker, hr. Askjær Jørgensen fremsatte her fra talerstolen, således at vi kan forhindre, at en enkelts betalingsstandsning eller konkurs eller anden økonomisk ulykke spredt sig i samfundet, og sådan at vi kan forhindre, at en person ikke kan rejse sig efter en økonomisk kata-

strofesituation. På dette punkt er vi altså ganske enige.

Jeg mener blot, at jeg for en sikkerheds skyld vil have lov til at sige, at det lovforslag, der er fremsat her, jo ingenlunde løser dette problem.

Jens Thoft (SF):

Det er klart, at den højesteretsdom, som kom i 1980, betød, at den gældende praksis blev ændret på det her punkt, og det er også klart, at den nuværende praksis ikke er hensigtsmæssig. Men fremskridtspartiets forslag betyder ikke, at den gamle retstilstand genoprettes. Næh, fremskridtspartiet stiller nu forslag om en dobbeltfidus: først skal en fallent kunne fratække de udgifter, han ikke kan betale, og som han selvfølgelig heller aldrig nogen sinde kommer til at betale. Han skal også kunne fratække tilskrevne renter af en gæld, som han heller aldrig vil være i stand til at betale. Når beløbene bagefter eftergives eller forældes, fordi 1908-loven gælder, så skal de sandelig ikke beskattes. På den måde får skatteyderen både i pose og i søk.

Jeg er meget tilfreds med, at skatteministeren lige har lovet at komme med forslag, som – hvis jeg forstod ham ret – genopretter den tidligere tilstand efter de regler, som vi har arbejdet med de sidste 15 år. Det er jeg meget tilfreds med.

I øvrigt vil jeg godt sige til fremskridtspartiet, at det forslag, som ligger her, overhovedet ikke løser det problem, som hr. Askjær Jørgensen rejste, med denne landmandsfamilie, som er gået fallit, og som ikke har mulighed for at rejse sig igen.

Forslaget er bare et forsøg på at putte endnu en fidus ind i lovgivningen. Jeg kan ikke forstå det, for fremskridtspartiet har da så tit protesteret imod en uforståelig lovgivning, imod mange huller i skattelovgivningen, og nu fylder man skattelovgivningen med yderligere huller af ladeportes størrelse.

I SF er vi altså principielt modstandere af flere skattefiduser. Vi ønsker heller ikke at medvirke til denne nye glistrupske ladeport. Fremskridtspartiets lovforslag har efter vores mening kun én virkning: øget beskæftigelse for skatteakrobater og revisorer, og det ser vi ikke som et formål.